

5. Reglerne om *betingelserne for retten til dagpenge* ændres således, at kun det arbejde, som er udført i perioder, hvor medlemmet har været medlem af en arbejdsløshedskasse, medregnes til opfyldelse af de arbejdskrav – normalt 26 uger inden for de sidste 3 eller 4 år – som opstilles i loven, eller som fastsættes administrativt med hjemmel i loven.

6. Arbejdsløshedslovens § 62, der efter den hidtil gældende formulering indeholdt nogle klare eksempler på situationer, hvor et medlem ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, ændres således, at forudsætningen om at *stå til rådighed for arbejdsmarkedet* fremgår klart af lovteksten, og således at det også af lovteksten fremgår, at der normalt ikke kan udbetales dagpenge under uddannelse. Samtidig gives der hjemmel til at udstede regler om, hvad der kræves, for at et medlem kan betragtes som stående til rådighed for arbejdsmarkedet.

7. Der gives hjemmel til, at arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet kan udstede regler om, hvornår *vægning* foreligger, og *sanktionerne* herimod. Reglerne om sanktioner har hidtil stået i standardvedtægten for arbejdsløshedskasser.

8. Der gives adgang til, at medlemmer, der i optjeningsåret har modtaget dagpenge på grund af ledighed eller fravær på grund af sygdom eller fødsel uden samtidig at have optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn, kan få arbejdsløshedsdagpenge, når de, efter at være kommet i arbejde, holder *ferie*. Denne ændring trådte i kraft ved lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

9. *Antallet af medlemmer i en arbejdsløshedskasse* som betingelse for statsanerkendelse forhøjes fra 1.000 til 5.000 medlemmer.

For at sikre, at ingen gruppe i forbindelse med denne omlægning kommer til at stå uden forsikringsmulighed, gives der arbejdsdirektøren mulighed for efter forhandling med landsarbejdsnævnet at pålægge en kasse at optage medlemmer, som ikke har kunnet opnå optagelse i en anerkendt kasse.